

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi ucca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, Kölsönkönyvtár és legyitroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Löw Lipót ucca 19. Telefon: 26-34. Távirat és levélcím Délmagyarország Szeged.

Kedd, 1931 június 23

Ara 16 fillér

VII. évfolyam, 139. szám

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 16, vasár- és ünnepnap 24 fill. Hirdetések felvétele tarifa szerinti. Megjelenik hétfő kivételével naponta reggel

A szorgalmas főjegyző és egyebek

Az elmúlt 24 óra egymásra torlódó eseményei mellett eltörpül a választási agitáció vasárnapi szenzációja. Ki mosolyog ma már annak a vezércikknek egyes részein, amely a kurzusujrásban »A Választó Polgár« cím alatt jelent meg s amelynek Somogyi Szilveszter polgármester a szerzője? S hol az az egységespárti korifeus, aki még mindig dühöng a polgármester publicisztikai munkája miatt, amely a teljes egységespárti lista érdekében íródott s amely szóról-szóra így érvel a lista harmadik jelöltje mellett: »Dr. Fajka Lajos személye lehet sokak előtt ellenszenves, de azt meg kell adni, hogy ő mindenkor és mindenütt tüzzel agít a gazdatársadalom érdekében, már pedig Szeged népének több mint egyharmada földművelő nép.«? Az iparosjelöltre tud már némi jót is mondani a polgármester. Szabad-e azonban zokon venni tőle, hogy a korteskedés heve elragadta és hogy Kormány Mátvás népszerűségét bizonyító tények között nem sorolta fel a két legfontosabbat? Az egyik, hogy az ipartestület elnöke, a kisiparosok felsőházi képviselője, a három hét előtti választáson a 16 bellag közül a tizenegyedik helyre került abban a kamarában, amelynek hosszú ideje osztályelnöke. A másik, hogy az ipartestületi tisztújításon nem egészen száz szavazattal kapott többet, mint az a Rácz Antal, aki az iparos közéletben soha nem vett részt s akinek szerepe a választás alatt is abban merült ki, hogy türte, hogy jelöljék.

Részünkre az ajánlási aláírások fölülvizsgálásának eddig ismert aktusai közül is csak egy hozott meglepetést. Egyetlen egy. Az is mindjárt az aktus legelején zajlott le. Legeslegején. Nem kilenc órakor vagy negyedtízkor, amikor a városi főtisztviselők legtöbbje besétál szőnyeges, festményes, ventilátoros szobájába. Nem, kérem szépen. Nem olyan időket élünk, amikor kényelmeskedni lehet. Nem bizony. S ezt a városházán nagyon jól tudják. Különösen a főjegyzői irodában. Ott sem azonban az irodaigazgató, aki most is mindig nyolc-félkilenckor kényelmeskedik be a hivatalába. Hanem a főjegyző. A hivatalfőnök. Aki vasárnap reggel már hat órakor bent ült a hivatalában.

Furcsa világot élünk. Nagyon furcsa világot. Hosszu ideje elégedetlenkednek amiatt, hogy különösen a főtisztviselők későn járnak be a hivatalukba. Most az a baj, hogy a főjegyző a munkaidő terén valóságos forradalmi módon léptetett életbe hasznos újítást. Nem kérdezett se közgyűlést, se kisgyűlést, se polgármestert, se takarékosági bizottságot, belátta, hogy akkor, amikor a tisztviselői fizetéséről is csak függőkölcsonnel tud a város gondoskodni, nem lehet folytatni az eddigi huzavonát, itt cselekedni kell, még pedig haladéktalanul és gyökeresen. Tévedés tehát, mintha a főjegyző, aki pártokon fölül álló gerinces ember, azért ment volna be a hivatalába vasárnap reggel hat órakor, mert tudta, hogy az egységespárti ajánlási ívekkel illetékes urak már akkor jelentkezni fognak. A főjegyző

ilyen politikai összebeszélésekre nem adja oda magát. Egyébként is: ha a hajnali órákban az ajánlási ívek ügyében ment volna be a hivatalába, egészen biztosan értesítette volna az ellenzéki pártokat is, hogy a választásra való tekintettel vasárnap is tart hivatalos órát, még pedig reggel hat órától kezdve.

Van egy körülmény, amely mindennél döntőbb és perrendszerűbben mentesíti a főjegyzőt a pártoskodás vádjá alól. Nem kenyerünk, hogy szépeket mondjunk. De Tóth Béla főjegyzőről meg kell mondanunk, hogy a legalaposabban képzett, legtöbbet tudó és legelősebb judiciumu jogász a városban, akihez fogható stilsztát se lehet találni. Nemcsak a városházán, hanem az egyetemen, a szerkesztőségekben és a muzeum épületében sem. A közgyűlés tagjai többször tapasztalták. Legutóbb akkor, amikor az új szabályrendeleteket csinálták. Nem kisebbíti a főjegyzőnek sem az érdemeit, sem a képességeit, hogy a munkájába stilsz dolgában

olyan avatatlanok kontárkodtak bele, mint amilyen széppróza terén a rendőrfőkapitány és a kereskedelmi és iparkamara titkár. Ez az egészen kivételes képességű és félelmetes tehetségű ember nem eshetik jogi tévedésbe. Ez az egészen kivételes képességű és félelmetes tehetségű ember nagyon jól tudja, hogy komoly jogi mérlegelés esetén számításba sem jöhet a hajnali órákban való jelentkezés, hiszen magán viseli mindazokat az — »ismérveket«, amelyeket a jog ki akar zárni, meg akar előzni, üldöz és elítél.

Azt az újítást azonban, hogy a főtisztviselők reggeli hatkor kezdjék a munkaidőjüket, nem lehet elfogadni. A célhoz, a takarékosághoz, nem vinne közelebb. A főjegyzőnek pedig ez volt a célja. Az ő gondolatmenetével is bizonyára találkozhat tehát a hajnali munkaidő eszméjével kapcsolatosan megszületett annak az indítványnak a terve, amely *julius elsejétől kezdve le akarja szállíttatni a főtisztviselők fizetését*. Kizárólag a főtisztviselőket.

Példátlan választási botrány készül Szegeden

Megdöböntő hamisításokkal, súlyos visszaélésekkel próbálják megakadályozni az ellenzéki pártok indulását

Bűnvádi feljelentést tettek az aláíráshamisítások miatt — Keddén délután döntenek az ajánlásokról

Illetékes hely pártatlan eljárást ígér

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egész városban úgy beszélnek róla, hogy olyan választási botrány, mint amilyen most van készülében, még nem volt Magyarországon, Szegeden pedig, ahol aránylag rendben, csendben és minden nagyobb visszaélés nélkül választhatta meg képviselőit a polgárság, megközelítően hasonló sem fordult elő.

Az ajánlások körüli ugyanis súlyos visszaélések, hamisítások történtek.

Dr. Skultéty István táblai tanácselnök, választási főbiztos vasárnapra tüzte ki az ajánlási ívek benyújtásának idejét. A pártok ajánlásait a törvény értelmében reggel kilenc és délután egy óra között nyújthatták be. Pontosan kilenc órakor felnyit a városházán a tanácssterem ajtaja, amely előtt a Független Balpárt megbízottai álltak, és Skultéty főbiztos kiszólt, hogy megkezdik az ajánlási ívek átvételét. Legelőször dr. Bodnár Géza, a Rassay-párt megbízottja jelentkezett és a Független Balpárt ajánlási íveivel be is lépett a tanácssterembe. Utána mentek be az egységes pártok, valamint a szociáldemokrata párt megbízottai. Már-már úgy volt, hogy a jelentkezés sorrendjében veszi át a főbiztos az ajánlási íveket, tehát első sorban a Rassay-pártét, amikor az egységes párt megbízottai bejelentették a főbiztosnak, hogy

ők már hajnali hat órakor a városházán voltak és jelentkeztek dr. Tóth Béla főjegyzőnél, aki a jelentkezésről jegyzőkönyvet is vett fel,

tehát övéké az elsőség. Skultéty István főbiztos áthozta a főjegyzőtől a jegyzőkönyvet és abból megállapította, hogy tényleg az egységes párt megbízottai írták azt alá először, néhány perccel hat óra után, tehát az egységes párt ajánlási íveinek átvételét kezdte meg. Ez ellen ugy a Független Balpárt, mint a Pefrik-párt emberei tiltakozásukat jelentették be, hangsúlyozva, hogy a fő-

jegyzőnek semmi halásköre nincs a törvény értelmében az ajánlások átvételénél, ennél az aktusnál nem is funkcionálhat, hiszen a törvény világosan kimondja, hogy kilenc óra előtt és egy óra után az ajánlások senkitől és semmi esetre sem vehetők át.

A főjegyző buzgósa annál feltűnőbb, mert köztudomású róla, hogy hivatalában hétköznapokon sem igen található kilenc óra előtt, vasárnap pedig, amikor teljes hivatalos ünnep van, nem szokott felmenni a városházára. Arra pedig még példa sem volt, hogy a főjegyző reggel hat órakor megjelent volna hivatalában, így kétségtelen, hogy erre a tulbuzgalomra az ajánlási ívek átvétele nyújtott neki alkalmat. Hogy kinek a parancsára és milyen célból vette fel teljesen illetéktelenül ezt a neveltséges jegyzőkönyvet, azt senki sem tudja, de hogy így akart szolgálatot tenni a kormánypártnak, az kétségtelen.

Skultéty István az elhangzott tiltakozásra kijelentette, hogy a benyújtás és az átvétel sorrendjének semmiféle jelentősége nincsen az ajánlások érvényességének elbírálásánál. A szociáldemokrata párt megbízottai erre kijelentették, hogy a táblai tanácselnök kijelentésében megnyugszanak és nyugodtan járulnak hozzá ahhoz is, ha pártjuk ajánlási íveit utolsónak veszi át a főbiztos.

Ezután megkezdődött az ajánlási ívek átvétele. Az egységes párt közel ezer ívet nyújtott be mintegy huszonhatézer aláírással. Az íveket azonban nem számozták meg, nem összegezték a rajtuk lévő aláírásokat, úgy, hogy maga az átvétel órák hosszaiig tartott. A főbiztos rendelkezésére kénytelenek voltak a segítségére kirendelt bírók és jegyzők pótolni az egységes párt mulasztását, kék ceruzával számozták meg az íveket és összegezték az aláírásokat. A végén kiderült, hogy az egységespárti íveken 26.890 aláírás van. Ezután a többi pártok íveinek átvételére került a sor.